

повече отъ сливенскитѣ мѣнастири¹⁾. Името Атанта, не е само такава на голѣ хѣлмѣ. На върха му и до днесѣ личатѣ слѣди отъ черква или мѣнастирь, по прѣдание таква на „Св. Илия“. По Шкорпилѣ, главниятѣ мѣнастирь между тия на сливенския Атонѣ е билѣ тоя въ сотирското дефиле, днесѣ Св. Петка, дѣто е резидиралѣ и самиятъ глава на тая малка духовна република—Сливенски Атонѣ. Види се, той излиза отъ обстоятелството, че землището на въпросния мѣнастирь е било доволно широко. (Просѣрало се отъ сѣвернитѣ склонове на Катѣгово, та чакѣ до днешното село „Кавлаклий, надѣ което личалѣ високѣ камѣкѣ за „граница“). Мжчно биха се правили догадки отъ тоя родѣ, когато даннитѣ, както за тоя мѣнастирь, тѣй и за останалитѣ въ града, сж сѣвсѣмѣ оскѣдни. Прѣди всичко, не се знаятъ прѣдѣлитѣ на останалитѣ мѣнастирски землища, поне въ смисѣль, до дѣто не сж били всички сгруппирани въ една автономна духовна община. Но за сжществуването на послѣдната като нѣщо цѣло ний пакѣ сме принудени да се уповаваме на прѣдположения и вѣроятности. Вънѣ отъ това, срѣщу Шкорпиловото мнѣние би могло да се противопостави факта, че по-късниятѣ Патриархѣ Теодосий е прѣбивавалѣ нѣколко пжти въ другѣ сливенски мѣнастирь, за който ще говоримѣ по-долу, и който ще е игралѣ първенствующа роль всрѣдѣ сливенския Атонѣ. Но въпросътѣ за първенството на единѣ отъ сливенскитѣ мѣнастири за насѣ не е толкова важенѣ. Даже и да се знае: кои поименно сж тѣ и какво е било тѣхното начало и значение.

Колкото и въ черковно отношение да сж подражавали бѣлгаритѣ на своитѣ сѣсѣди — византийцитѣ, социалниятѣ строй на славяно-бѣлгарскитѣ заселища и общини е дик-

¹⁾ Пакѣ споредѣ сливенското прѣдание, тукашнитѣ мѣнастири сж били сѣградени отъ бѣлгарскитѣ царе и сгруппирани въ „Малѣкѣ Атонѣ“, за да отвлечатѣ околното население отъ голѣмия Атонѣ, дѣто то е бивало злѣ експлоатирано отъ византийцитѣ. Подобна версия е наивна, защото самитѣ бѣлгари сж имали нѣколко мѣнастиря въ главния Атонѣ. По Рико (*The present state of the Greek and Armenian churches*, 1679, p. 240 — 244), бѣлгарскитѣ мѣнастири въ Атонѣ били: Хилендарския, Зографския. Херопх (?) и Св. Павелѣ. Ср. Brosset, *bulletin de l'académie imp-etc. T. IV. 1—16.*